

El cardenal Amigo dibuixa el perfil franciscà de sant Joan XXIII

El cardenal Carlos Amigo, arquebisbe emèrit de la Diòcesi de Sevilla, ha estat a Lleida el 17 i 18 de maig, per participar en els actes que la comunitat franciscana i l'Orde Franciscà Seglar han organitzat en honor de Joan XXIII amb motiu de la seva canonització. El dissabte, 17 de maig, el cardenal Amigo, frare franciscà, ha ofert al Santuari de Sant Antoni de Pàdua una conferència centrada en el perfil humà,

franciscà i eclesiàstic d'Angelo Roncalli. La seva dissertació ha estat plena d'anècdotes d'Angelo Roncalli, donada la seva vinculació, des de jove, a la tercera ordre i, també, pel paper desenvolupat durant el seu episcopat a Bulgària i Turquia. La conferència ha estat seguida per un bon nombre de lleidatans, entre els quals, el bisbe de la diòcesi, Mons. Joan Piris. L'endemà diumenge, el cardenal Amigo ha presidit l'Eucaristia d'acció de gràcies.

Cal esmentar que el procés de canonització del papa Joan XXIII ha estat instruït pels pares franciscans, entre els qui hi ha el frare de Castellersà, Joan Foguera Trepat.

Lleida ha tingut una especial atenció per la figura del papa Joan XXIII. L'Església dels «frarets» ha estat la primera de tot l'Estat que li ha dedicat un altar, quan encara era beat.

Crònica del pelegrinatge a Roma

El pelegrinatge dels fidels lleidatans que han anat a Roma amb motiu de la canonització de Joan XXIII i Joan Pau II, s'ha fet de dues maneres. En autocar, des del 22 al 30 d'abril, i en avió, des de Barcelona fins a Roma, del 24 al 28. En total 50 pelegrins, de Lleida i pobles, i també d'Andorra i Barcelona. Us adjuntem un petit fragment de la crònica del pelegrinatge, que ha escrit una jove pelegrina, que en forma de diari de viatge, arrenca d'aquesta manera:

«La missió del nostre viatge era molt clara per a tots i totes nosaltres, i fou això el que ho convertí en quelcom especial, un camí inoblidable, ple de vivències espirituals i enfortiment de l'ànima, que es va anar consolidant dia rere dia.

Un pelegrinatge de cinquanta creients acompanyats per quatre sacerdots, per conèixer els grans sants d'Itàlia, amb un únic objectiu: participar en una cerimònia.

«Si els viatges del Papa provoquen desplaçaments massius de creients per veure'ls en persona, doncs imagineu-vos l'interès, no solament històric sinó espiritual, de cadascun dels membres de la nostra expedició poder participar en l'Eucaristia de canonització, aquell diumenge, dels beats Joan XXIII i Joan Pau II. Un espai de comunió que féu aflorar un sentiment d'unió entre els membres del grup, impulsant un enriquiment i consolidació de la nostra fe.»

AJUDANT A VIURE

El déu dels cristians

Legint el diàleg entre Jesús i Nicodem (Jn 3,1-21) a la llum de la fe bíblica, descobrim el gran protagonista de tot el que allí es diu, el Déu Pare, l'iniciativa del qual és presentada amb paraules ben significatives: estimar, donar, enviar... «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'ell.»

Per això, per a conèixer Déu, hem de començar coneixent millor aquell que, amb la seva vida, amb el lliurament de la seva vida, amb la seva mort per amor, ha estat i continua estant l'explicació de com és Déu, a qui ningú no ha vist mai (Jn 1,18).

El verb que el Nou Testament empra per a senyalar les relacions entre Déu i Jesús, entre Jesús i els seus deixebles i les dels deixebles entre ells mateixos és «estimar» (*agapàn*, en grec). Una estimació que continua activa enmig nostre: La vida cristiana consisteix fonamentalment en dur a la pràctica aquesta manera d'estimar, seguint les actituds de Jesús i deixant-se transformar per l'Esperit que hem rebut en el Baptisme, que ens regenera, ens fa participants d'aquest amor de Déu i ens capacita per a escampar-lo.

Per això, la nostra presència com a cristians en el món cal que sigui també transformadora, tot i que sempre amb humilitat i sense pretensions. Perquè se'ns demana ser sal, llum, llevat..., encarnació de la «Bona Notícia», testimonis de l'amor que Déu ha manifestat en Jesús, el Déu fet home per obra de l'Esperit Sant.

De vegades cantem en el Salms: «tasteu i veureu com és de bo el Senyor»... Ens hem de convertir en una «degustació gratuïta» d'aquesta bondat, i sempre a l'abast de tothom. Tenim el deure de ser punts de referència, senyals per als qui puguin viure una mica desorientats, sabent que vivim en una societat aparentment cristiana i conscients que «no és or tot allò que enlluerna».

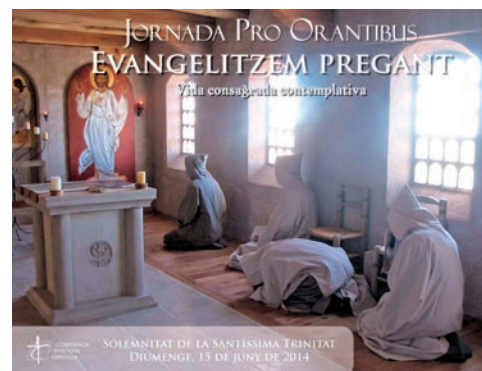
En aquest Diumenge de la Trinitat, cal tenir presents de manera molt especial als membres de les comunitats de vida contemplativa dels nostres monestirs, veritables signes d'amor vivent i interpellador, total i gratuït, i pregar insistentment perquè no en manquin mai en l'Església.

Multitud d'homes i dones desconeixen els camins que porten a la veritable felicitat i a la pau del cor. Van preguntant i, a la seva manera, ens estan demanant que els mostrem Déu. Cal que siguem capaços de donar-los resposta i indicar-los el camí.

Cal fer-los experimentar de prop l'amor de Déu que hem descobert en Jesús, de manera que puguem ser descoberts com una Bona Notícia.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

PEDRO MIGUEL LAMET

Adéu a un gran humanista

El poeta, assagista, biògraf i novel·lista Pedro Miguel Lamet, SJ, director de la revista *Avivir*, va intervenir en l'homenatge al P. Antoni Blanch, traspassat el 28 de desembre, que li van retre el 2 de juny la Fundació Joan Maragall i el Centre Cristianisme i Justícia. Va presentar el que considera el seu testament intel·lectual, espiritual i humà: «La Bellesa —que conté la Veritat i la Bondat— salvarà el món.»

Com va conèixer el P. Blanch?

Jo era un estudiant a l'escolasticat d'Aranjuez i l'Antoni va venir destinat a casa nostra en doctorar-se a la Sorbona. Les seves classes de literatura eren excel·lents. També vaig treballar a *Reseña*, la gran revista que ell va fundar. Sempre va ser el meu mestre, conseller i amic entranyable.

Com era?

Físicament, com un actor i un esportista. Humanament, d'una elegància exquisida, amb gran capacitat d'obertura i de relació. Espiritualment, un gran sacerdot amb esperit de servei i de lliurament al treball. Per la seva exquisidesa, l'anomenàvem, de broma, *Antoine de la Sorbonne*. Amb els anys va créixer la seva senzillesa i proximitat. En el fons, tenia un cor de nen; era un home per als altres. Als 89 anys continuava essent un jove.

Quin és el seu llegat intel·lectual, com a humanista?

Arrenca de la seva tesi doctoral sobre la poesia pura espanyola en relació amb la francesa. Els versos de Jorge Guillén el defineixen: «Mundo en resurrección es quien me salva. / Todo lo inventa el rayo de la aurora.» Els seus estudis i publicacions, des d'un gran rigor i capacitat d'anàlisi, construeixen una antropologia literària i convoquen el diàleg entre fe i cultura.

FE I GRANS CIUTATS

Iniciem una sèrie amb fragments de les ponències i debats del Congrés sobre la Pastoral de les Grans Ciutats celebrat a Barcelona del dia 20 al 22 de maig de 2014

Un desafiament gegantí per a l'Església

La història de la humanitat és una lluita perpètua entre el bé i el mal. Cada una de les construccions humanes és una barreja dels elements d'aquesta lluita en qualsevol dimensió i forma de la seva existència.

El nostre nou entorn de vida, el nostre hàbitat del segle XXI, caracteritzat per una urbanització majoritària, recolzada en una xarxa global de grans metròpolis, mostra la capacitat de l'espècie humana per al progrés, així com per a l'autodestrucció.

En aquesta lluita, s'hi debaten els mil milions de persones que viuen a les grans ciutats, buscant el recolzament de la religió per trobar el camí del Bé davant les onades destructives del mal que torturen la seva existència.

L'Església catòlica té al davant un desafiament gegantí. De com l'afronti —i crec que hauria de seguir els objectius que es proposa el papa Francesc—, en depèn que sigui instrument diví per remeiar el dolor del món o que els humans cerquin altres camins per a la seva salvació quotidiana.

(De la ponència del sociòleg Manuel Castells)

HECHOS DE VIDA

«Más que esperar... confío»

El jesuïta P. Miquel Batllori fue catedrático de Historia en la Universidad Gregoriana de Roma, Premio Nacional de Historia, Premio de Honor de las Letras Catalanas, Premio Príncipe de Asturias de las Ciencias Sociales, Premio Nacional de las Letras, *doctor honoris causa* de varias universidades, así como miembro de reales academias de Europa y América.

Hace unos 20 años lo entrevisté para el programa *Valors humans: Objectiu l'home* de Radio Barcelona (SER), que aún sigue en antena (domingos de 22 a 23 horas, O.M. 666). Fui a la residencia de la calle Caspe de Barcelona donde vivía y le hice la entrevista. Al final de la misma, le pregunté:

—«¿Qué es lo que *espera*? ¿Cuál es la *esperanza* del P. Batllori?»

—«Mire —me dijo—, yo más que *esperar... confío*.»

¡Gran lección de un sabio en historia, cultura y espiritualidad!

Confiar es: Esperar con firmeza y seguridad. Es dar esperanza de que conseguiremos lo mejor para la vida y la felicidad.

Santa Teresa del Niño Jesús decía sobre la *confianza* total:

«El único camino es el del niño que se duerme sin miedo —*confiadamente*— en los brazos de su padre o de su madre.»

—Es la invocación que el P. Batllori debía repetir y que tanto ayuda a quienes la rezan: «Sagrado Corazón de Jesús, en Vos confío.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Evangelizan desde el silencio

Cómo agradecemos una indicación cuando estamos desorientados! Si en ocasiones no percibimos que necesitamos una pista, la señal continúa en el camino. El faro no se cansa..., persiste en su objetivo. Descubrirlo nos da serenidad y confianza.

Entre nosotros, tenemos unas hermanas y unos hermanos contemplativos, enraizados en el amor que, como el joven apóstol Juan, corren al encuentro del Señor. Con sus vidas nos anuncian que la mañana de la Resurrección es un hoy constante. Proclaman la centralidad de Dios en nuestras vidas. Su oración es reclamo, anuncio, evangelización e intercesión.

Ellos nos ayudan a experimentar el misterio insondable de Dios, que es Amor. «Amor del Padre, que es la fuente de toda vida; el Amor del Hijo que muere en la cruz y resucita; el Amor del Espíritu que renueva al hombre y al mundo. Y pensar que Dios es Amor, nos hace bien, porque nos enseña a amar, a entregarnos a los demás, como Jesús mismo se dio por nosotros y camina con nosotros», nos dice el papa Francisco.

Con reconocimiento, estima y gratitud, oramos por los consagrados y las consagradas en la vida contemplativa y acogemos su testimonio del profundo vínculo que une el amor a Dios y el amor al prójimo, síntesis del Evangelio.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [1Re 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, màrtir.
- 17. ■ Dimarts** [1Re 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856).
- 18. ■ Dimecres** [2Re 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.
- 19. ■ Dijous** [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.
- 20. ■ Divendres** [2Re 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.
- 21. □ Dissabte** [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.
- 22. □ † Diumenge vinent**, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 4a setm.) [Dt 8,2-3.14b-16a / SI 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6,51-58]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra. Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

▶ Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés subió de madrugada al monte Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él, proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad.»

Moisés, al momento, se inclinó y se echó por tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque ese es un pueblo de cerviz dura; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

▶ Salmo responsorial (Dn 3,52-56)

R. *A ti gloria y alabanza por los siglos.*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que, sentado sobre querubines, / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos: Alegraos, enmendaos, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso ritual. Os saludan todos los santos.

La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo esté siempre con todos vosotros.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios.

La Santísima Trinitat. Pintura d'El Greco (Domenico Theotocopoli, 1541/1542-1614)

🗣️) *Aquesta imatge parla*

COMENTARI

La Trinitat en l'Evangelí de Joan

Resulta significatiu que el text escollit per a la festa de la Trinitat sigui un dels textos que més bé resumeixen el missatge central de l'Evangelí de Joan. En quin sentit ofereix el marc de la celebració d'avui? Perquè el Nou Testament, per molt que ens pugui sorprendre, no coneix el misteri de la Trinitat tal com es va anar formulant al llarg de més de quatre segles. Tanmateix, el text d'avui és una mostra que deixa molt clar que el misteri del Déu cristià està sempre en relació amb la creació i els humans. Ara bé, en la mesura en què hi ha una relació que ve de Déu als humans per tornar a Déu, en aquesta mesura ha d'oferir un entrellat força complex. Més en concret, ha d'oferir un entrellat trinitari.

El més important de tot el que diu el text d'avui és que Déu estima el món i que l'estima sense condicions. És a dir, l'amor de Déu al món és primer i no depèn que els humans l'acceptin o el rebutgin. Aquesta afirmació no és una formulació mítica d'una realitat imaginada. Té una manifestació visible i palpable: Jesús, el projecte de Déu realitzat (1Jn 1,1-4). Però no solament això. L'amor de Déu que es manifesta en Jesús busca ser acollit pels humans: ve als seus i alguns l'acullen (Jn 1,10-12).

Doncs bé, si els humans acullen aquest Jesús, el deixen entrar dins del seu cor (Jn 14,23) i el deixen romandre-hi (Jn 8, 31-32), aquest amor es converteix a poc a poc en Jesús dins dels humans. Els humans es converteixen en Jesús.

Aquí hi ha tot el misteri de la Trinitat de forma nuclear. Diguem-ho ara amb una imatge joànica. Déu mostra el seu amor als homes en el fet que ofereix Jesús com a cep a tota la humanitat. En una altra imatge joànica, és el gra de blat que cau a terra i mor (Jn 12,24). Els humans són invitats (atrets: Jn 6,44.65; cf. 12,32-34) a empeltar-se en el cep. Si els humans accepten aquest oferiment, són empeltats en el cep i poden donar molt de fruit. El qui els empelta, en darrer lloc, és el Pare (el vinyater), però ho fa mitjançant l'Esperit que és la saba que els enllaça amb el cep i que els fa donar fruit. La imatge és bona i suggerent. Potser millor que les que s'han popularitzat en les nostres catequesis.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'entitats sociocaritatives

Esclat

L'Associació Solidaritat i de Servei Santa Teresina va ser creada l'any 1988 per un grup de laics de la parròquia Santa Teresina, en adonar-se de la problemàtica real i concreta del barri en què vivien. L'Associació, sense ànim de lucre, engloba l'obra social d'aquesta parròquia amb la col·laboració de Càritas diocesana.

Té dos camps d'acció diferenciats, per una banda el Centre Obert «Pare Palau», que acull durant tot l'any 80 infants i joves d'edats compreses entre els 4 i 18 anys, en risc d'exclusió social. Es fan les colònies de final de curs i, en l'època estival, s'obre el Casal d'Estiu, ambdós tan necessari i adients per a aquests infants i joves del nostre Centre Obert.

Per altra banda, tenim el Programa d'ajut dirigit a les famílies. Així s'ha creat el Servei d'Acollida, Orientació i Assessorament, i el Servei d'Ajuda d'Aliments. Estem coordinats amb la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social, la Xarxa d'Entitats dels Serveis Bàsics, els equips bàsics de Serveis Socials de l'Ajuntament, i el Banc d'Aliments, entre d'altres.

La nostra Associació està constituïda per una junta directiva, formada per persones vinculades a la nostra parròquia, i assistida per un voluntariat nombros i fidel a les tasques assignades.

Queda el repte d'una major implicació per part de l'administració pública que atengui les necessitats més bàsiques de la nostra societat.

La nostra Associació pretén donar a conèixer la problemàtica social del nostre entorn a fi que tots en siguem conscients i en pugem donar resposta.

Missa a la Catedral pels 150 anys de les Germanetes dels Pobres

La Catedral Nova de Lleida s'ha tornat a omplir, dissabte 17 de maig, per participar en l'Eucaristia on se

celebrava els 150 anys de la Fundació de la Congregació de les Germanetes dels Pobres. Amb motiu d'aquest aniversari, durant aquesta festa major, la Congregació ha rebut la Placa de la Paeria a la Solidaritat, pel seu treball i la labor assistencial a la gent gran. Prèviament, al pati de l'IEI, s'hi ha exposat una mostra fotogràfica de la presència de les Germanetes a Lleida.

Dos dies abans, s'ha celebrat un sopar solidari a l'Escola d'Hoteleria, amb una afluència de 278 comensals, la xifra més alta de les darreres set edicions.

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

- P. Antoni Riera Figueras, sj, delegat diocesà per a la Vida Consagrada de la Diòcesi de Lleida.
- Sr. Amadeu Bonet Boldú, vocal del patronat de la Fundació Verge Blanca (FVB).
- Sra. Maria José Rosell Farré, vocal del patronat de la FVB.
- Sra. Laura Obea Molina, secretària de la FVB.
- Sr. Xavier Nus Garrell, president dels Centres d'Esplai Cristians.
- Sr. Josep Ramon Vidal Godall, director de l'Escola de l'Esplai.

Festa de Sant Isidre a les Borges Blanques

Dissabte 17 de maig, a la Missa anticipada del diumenge, van assistir-hi la Junta Rectora de la Cooperati-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 15 de juny:

- 12.30 h, Confirmacions a la parròquia de Juneda.
- 18.30 h, Confirmacions dels alumnes del Col·legi Episcopal i de la parròquia de Santa Teresina en aquesta parròquia.

• Dilluns, 16 de juny:

- Plenària del SIC (16, 17 i 18) a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

• Dijous, 19 de juny:

- 10 h, Trobada de fi de curs de Vida Creixent a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

• Divendres, 20 de juny:

- 20 h, pregó del Corpus a càrrec del Sr. Ximo Company a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

• Dissabte, 21 de juny:

- 10 h, Assemblea i Eucaristia de la U.P. Parròquies del Pilar i Santa Maria Magdalena.
- 20 h, Confirmacions a la parròquia d'Almenar.

• Diumenge, 22 de juny. Corpus Christi:

- 18 h, Eucaristia i processó a la Seu Vella.

Exercicis espirituals per a laics

A Raïmat: Casa d'Espiritualitat

Del vespre del 6 de juliol al migdia del 12 de juliol

Acompanyarà els exercicis: Mn. Ramon Prat

Informació i inscripcions:

P. Ignasi Salat, SJ - t. 649 032 313

va de Sant Isidre de les Borges Blanques, acompanyats d'un bon nombre de socis, per homenajar el seu patró. L'Eucaristia fou presidida per Mn. Josevi Forner.

AYUDANDO A VIVIR

El dios de los cristianos

Leyendo el diálogo entre Jesús y Nicodemo (Jn 3, 1-21) a la luz de la fe bíblica, descubrimos al gran protagonista de todo lo que allí se dice, a Dios Padre, cuya iniciativa se presenta con palabras muy significativas: amar, dar, enviar... «Dios ha amado tanto al mundo que dio a su Hijo único para que no se pierda ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Dios no envió a su Hijo al mundo para que el mundo fuera condenado, sino para salvarlo por medio de él.»

Por eso, para conocer a Dios, debemos empezar conociendo mejor a aquel que, con su vida, con la entrega de su vida, con su muerte por amor, ha sido y sigue siendo la explicación de cómo es Dios, a quien nadie ha visto nunca (Jn 1,18).

El verbo que emplea el Nuevo Testamento para señalar las relaciones entre Dios y Jesús, entre Jesús y sus discípulos y las de los discípulos entre sí, es «amar» (*agapàn*, en griego). Un amor que sigue activo en medio de nosotros: La vida cristiana consiste fundamen-

talmente en llevar a la práctica esta manera de amar, siguiendo las actitudes de Jesús y dejándose transformar por el Espíritu que hemos recibido en el Bautismo, que nos regenera, nos hace partícipes de este amor de Dios y nos capacita para difundirlo.

Por eso, nuestra presencia en el mundo como cristianos debe ser también transformadora, aunque siempre con humildad y sin pretensiones. Porque se nos pide ser sal, luz, levadura..., encarnación de la «Buena Nueva», testigos del amor que Dios ha manifestado en Jesús, el Dios hecho hombre por obra del Espíritu Santo.

A veces cantamos en los Salmos: «gustad y ved qué bueno es el Señor»... Nos tenemos que convertir en una «degustación gratuita» de esta bondad y siempre al alcance de todos. Tenemos el deber de ser puntos de referencia, señales para quienes puedan vivir un poco desorientados, sabiendo que vivimos en una sociedad aparentemente cristiana y conscientes de que «no es oro todo lo que reluce».

En este Domingo de la Trinidad, hay que tener presentes de manera muy especial a los miembros de las comunidades de vida contemplativa de nuestros monasterios, verdaderos signos de amor viviente e interpelador, total y gratuito, y orar insistentemente para que no falten nunca en la Iglesia.

Multitud de hombres y mujeres desconocen los caminos que llevan a la verdadera felicidad y la paz del corazón. Van preguntando y, a su manera, nos están pidiendo que les mostremos a Dios. Es necesario que seamos capaces de darles respuesta e indicarles el camino.

Es necesario hacerles experimentar de cerca el amor de Dios que hemos descubierto en Jesús, de modo que pueda ser descubierto como una Buena Noticia.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737